

ЗМАГАННЯ НЕ АТРЫМАЛАСЯ

Гарадоцкая каманда «Дзеекасэльскі» вырашыла лёс выхаду ў фінал вобласці на працягу трох хвілін.

Майстэрства Алега Слаўціна, які за тры хвіліны зрабіў хэт-трык, дазволіла гарадоцкім футбалістам у сярэдзіне другога тайма вырашыць пытанне з прадаўжэннем змагання за Кубак Віцебскай вобласці на сваю карысць.

Паўфінальны матч з сенненскімі футбалістамі быў здольны даць адказ на пытанне аб сур'ёзнасці намераў гарадоцкага клуба ў гэтым сезоне. Бо ў гасці да нас прыехаў адзін з лідэраў Віцебскага аматарскага футбола апошніх гадоў. Але як аказалася слава сенненскага клуба засталася ў мінулым. Нашы футбалісты прапанавалі гасцям футбол на большай хуткасці, чым сенненская каманда магла вытрымаць. Ды і гуляла наша каманда ў новай форме — чорнага колеру з жоўтай аддзелкай і надпісам на спіне ГОРОДОК.

Наш сапернік па паўфіналу вытрымаў толькі гадзіну хуткага футбола. Праўда, за гэта ім давялося застацца ў меншасці, бо апыкун Алега Слаўціна, не паспяваючы за нашым форвардам і ўжо ў сярэдзіне першага тайма атрымаў другую жоўтую картку, якая стала для яго чырвонай.

Першы тайм прайшоў з перавагай нашых футбалістаў, толькі сенненцы востра контратакавалі. Але мяч не пабываў ні ў воднай браме.

Зпачаткамжадругогатаймагарадоцкая каманда ўзмацніла ціск на браму гасцей і на 57 хвіліне матча Андрэй Баранок з падачы Алега Слаўціна выдатным ударам у левы кут брамы адкрыў лік.

Праз чатыры хвіліны наша атака зноў прарвала абарону сенненцаў і Эдуард Ізафатаў выйшаў на галкіпера гасцей, але аддаў пас Слаўціну, які быў па-за гульні, і другі гол не быў залічаны.

Сенненцы спрабавалі атакаваць нашу браму і калі абараноцы сплахавалі, то гасці зраўнялі лік.

Потым жа настаў час бэнефісу Алега Слаўціна, які на працягу трох хвілін заставіў галкіпера гасцей даставаць мяч з футбольнай сеткі. Гэта адбылося на 70-й, 72-й і 73-й хвілінах матча і асабліва яркім быў трэці мяч памайстэрску накіравану ў левы верхні кут брамы. І гэтаму спрыяла ўся каманда, а найперш за ўсё хуткі Эдуард Ізафатаў, які аддаваў апошні пас лідару каманды.

Пасля такога накаута вынік паўфінальнага матча стаў зразумелы. І далей хутчэй нашы футбалісты маглі забіць гол, чым сенненска якаманда адквітаць. Але толькі на апошняй хвіліне матча Андрэй Баранок паставіў у матчы кропку: 5-1.

Варта адзначыць, што гэты матч прапускаяў Сяргей Вехцеў, які атрымаў траўму ў папярэднім гульні з талачынцамі.

Зараз нашы футбалісты будуць чакаць другі паўфінальны матч заходняй групы, у якім сустрэнуцца каманды Лепеля і Наваполацка. Але любому саперніку ў фінале нашы футбалісты гатовы даць бой.

Леанід Гаравы

ПАРАД ВЫПУСКНИКОВ

9 июня на центральной площади г.Городка состоялся Парад выпускников — 2018. В этом году аттестаты об общем среднем образовании получили около 114 юношей и девушек. 10 из них стали обладателями золотых медалей.

Шествие выпускников всех школ Городокского района началось от улицы Советская и продолжалось до площади Ленина, где под аплодисменты городокчан прошло награждение учащихся, проявивших себя в учебе и спорте, культурной жизни района.

Благодарности от районного исполнительного комитета ребятам вручила заместитель председателя райисполкома Марина Здольникова.

В числе награжденных: Толкачёва Юлия, победитель и призёр заключительного этапа республиканской олимпиады по биологии,

Ладохин Илья, призёр третьего этапа республиканской олимпиады по биологии, победитель областного конкурса школьных проектов «Энергия и среда обитания»,

Хританькова Анастасия, призёр третьего этапа республиканской олимпиады по географии,

Петречкив Владимир, призёр третьего этапа республиканской олимпиады по географии, участник заключительного этапа,

Николаев Никита, победитель Межгосударственного турнира по лёгкой атлетике, призёр

первенства Республики Беларусь, неоднократный призёр и победитель Спартакиады Витебской области по лёгкой атлетике,

Васильев Евгений, победитель первенства Европы по Вьет во Дао, победитель первенства Кубка Республики Беларусь по Вьет во Дао,

Хабаков Владислав, победитель первенства Европы по Вьет во Дао. Победитель первенства Республики Беларусь по УШУ,

Тарасов Алексей, призёр открытого Чемпионата стран Балтии по УШУ, многократный победитель и призёр Первенств, Кубков, Чемпионатов по УШУ таолу,

Потапов Станислав, чемпион мира по грэплингу.

В последний школьный вечер звучали песни и поздравления, напутственные слова родителей. В конце торжества выпускники выпустили в небо десятки воздушных шаров и станцевали прощальный вальс. Пусть же их жизнь будет такой яркой, как и пережитые в этот день впечатления.

По информации: <https://vk.com/public165111063>

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

ПРАБЛЕМЫ РЫБАЛКІ НА ВОЗЕРЫ ЛОСВІДА

Беларусь, як вядома, край азёраў, толькі вось за карыстанне багаццем нашае прыроды беларусам яшчэ даводзіцца і плаціць з уласнае кішэні. Апошнім часам практыка перадавання азёраў арандатарам пастаўленая на паток. Гэтак, каля 120-ці вадаёмаў Віцебскай вобласці здадзеныя ў арэнду, яшчэ каля 80-ці застаюцца ў рэзервовым арэндным фондзе.

Возера Лосвіда ў Гарадоцкім раёне Віцебскай вобласці раней было поўнае рыбы, а цяпер стаіць пустое.

«Арандатар узяў возера ў арэнду, зарыбляў ён яго, не зарыбляў ён яго. У возеры рыбка сама размнажалася. У гэтым возеры арганізуецца промысел, ловы, сеці. Рыбка вылоўліваецца, прадаецца. Ну а пасля возера застаецца пустое. Як кажуць людзі, мноства азёраў ператварыліся ў пустыя студні», — кажа рыбак Алесь Марач.

Пры гэтым арандатары часта абмяжоўваюць свабодны доступ да арандаваных вадаёмаў. За адпачынак і

рыбалку на возеры Лосвіда даводзіцца плаціць.

«Я тут вырас на гэтым возеры. І плаціць пяць рублёў за паўкілаграма гэтай рыбы? — кажа мясцовы жыхар. — Возера незарыбленае, бруднае, берагі недагледжаныя. Ніхто практычна нічога не робіць. І хадзіць туды няма сэнсу — пяць рублёў плаціць кожны дзень».

«На жаль, у нас цяпер робіцца як. Прыехалі, узялі возера ў арэнду, выграбляю адтуль усё, што можна і ўсё», — дадае іншы жыхар.

«Перш як браць возера ў арэнду, трэба нешта зрабіць для гэтага возера», — кажа яшчэ адзін жыхар.

Арандатары заяўляюць, што прэтэнзіі рыбакоў да іх неапраўданыя, а яны дзеюць цалкам у адпаведнасці з заканадаўствам. Працаўнікі ТАА «Вялес», якому возера Лосвіда перададзена ў арэнду на 10 гадоў, кажуць пра выдаткі, якія нясе таварыства, абслугоўваючы вадаём.

«Гэта зноў жа выдаткі на паліва, на зарплату супрацоўнікам, якія прыбіраюць гэтае смецце. Адпаведна, арэндная плата. Калі будзе праводзіцца зарыбленне — гэта выдаткі на куплю маляўкі рыбы. Будзе ўладкоўвацца зона адпачынку, альтанкі, катамараны», — кажа «Белсату» па тэлефоне прадстаўнік кампаніі.

Галоўны спецыяліст упраўлення сельскай гаспадаркі і харчавання Гарадоцкага райвыканкаму Таццяна Шчарбакова нам у сваю чаргу паведаміла, што перадаванне беларускіх азёраў у арэнду — звычайная практыка на

тэрыторыі ўсёй краіны. Яна рэгламентуецца сярод іншага ўказам кіраўніка Беларусі № 580.

«Прэтэндэнт звяртаецца ў аблвыканкам з пэўным пакетам дакументаў. Аблвыканкам даручае райвыканкаму правесці гандляванні ў выглядзе конкурсу ці аўкцыёну. Дзецца абвестка ў газету, на сайтах выканкамаў. Падаюцца дакументы. Калі конкурс, выбіраецца з прапановаў, якія пададзеныя. Аўкцыёнаў у нас яшчэ не было, толькі конкурс», — распавядае Таццяна Шчарбакова.

Летась рэзананснай зрабілася гісторыя са здаваннем у арэнду 91-га кіламетра ракі Прыпяць. Тады грамадскасць здолела адстаяць сваё права на бясплатнае карыстанне прыроднымі багаццямі. З возерам Лосвіда ўсё іначай. Вяскоўцы не збіраюцца плаціць арандатару за карыстанне возерам. Але і пратэставаць

таксама.

Арцём Лява
<http://belsat.eu>

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: <http://haradok.info>

Наша газета «Гасцінец» пачала размешчаць на партале <http://haradok.info> ў раздзеле «Газета "Гасцінец"», дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым — і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

Т. Гаражанка

СЕРЫЯЛ “КАРУПЦЫЯ”

ЧАМУ КВІТНЕЕ КАРУПЦЫЯ?

Апошнім часам у бясконцы серыял па барацьбе Аляксандра Лукашэнкі з карупцыяй дадаюцца ўсё новыя серыі

Яшчэ 15 лютага кіраўнік дзяржавы вызваліў ад пасады міністра лясной гаспадаркі Міхаіла Амельяновіча і міністра спорту і турызму Аляксандра Шамко з вельмі знамянальнай фармулёўкай: за «непрыняцце дзейсных захадаў у барацьбе з карупцыяй і эканамічнымі правапарушэннямі ў падведаных арганізацыях». Паведамлялася, што КДБ затрымаў 12 работнікаў міністэрства лясной гаспадаркі і двух прадпрыемстваў, якія пад выглядам таннай драўніны прадавалі за мяжу прадукцыю высокай якасці. Таксама затрыманы за хабар дырэктар сталічнага Палаца спорту Сяргей Прановіч.

Зусім нядаўна быў арыштаваны памочнік кіраўніка дзяржавы Сяргей Раўнейка, які спрабаваў атрымаць хабар у \$200 тысяч. Днямі Лукашэнка праанансаваў новыя гучныя карупцыйныя справы. Старшыня КДБ Валерый Вакульчык пацвердзіў, што затрымана некалькі службовых асоб высокага ўзроўню, адзін з якіх браў хабар у \$140 тысяч. У пачатку траўня быў адпраўлены ў адстаўку міністр энергетыкі Уладзімір

Патупчык з фармулёўкай «за садзейнічанне незаконнаму сямейнаму бізнесу».

Паводле паведамлення прэс-службы Генпракуратуры, колькасць выяўленых карупцыйных злачынстваў у 2018 годзе павялічылася: «За 3 месяцы гэтага года ў Беларусі адбыліся амаль 700 карупцыйных злачынстваў. Гэта ў два разы больш, чым за такі ж перыяд 2017 года». Колькасць хабараў узрасла больш чым удвая. Амаль раз на тыдзень прыходзяць паведамленні пра чарговыя затрыманыя, крымінальныя справы. Карупцыя закранула ўсе сферы грамадскага жыцця. Ствараецца ўражанне, што ў высокіх чыноўнікаў сарвала нейкія тармазы, і яны паводзяць сябе як «у апошні дзень Пампеі».

Мы ўсе памятаем, як Лукашэнка зрабіў ідэю барацьбы з карупцыяй сцягам сваёй прэзідэнцкай кампаніі 1994 года: ён абяцаў адсекчы гэтай гідры галаву, разграміць мафіёзныя кланы. Вобраз непрымымага змагацца з карупцыяй стаў візітоўкай беларускага правадыра. Ён шмат разоў пераконваў расійскіх журналістаў у тым,

што ў нас, у адрозненне ад Расіі, няма такой маштабнай карупцыі, таму што, маўляў, сам не краду і чыноўнікам спуска не даю. Падчас паездкі ў Слуцк у лютым гэтага года Лукашэнка заявіў: «З першых прэзідэнцкіх выбараў я выразна народу сказаў, што карупцыі ў Беларусі быць не можа».

Але прыведзеныя вышэй факты сведчаць пра крах усёй палітыкі барацьбы з карупцыяй. Як вядома, хабарніцтва — сусветная праблема. Сродкі барацьбы з ёй у свеце вядомыя. Гэта змяненне ролі дзяржавы ў эканамічным, сацыяльным, грамадскім жыцці. Гэта кантроль за ўладай з боку грамадства. Гэта моцная апазіцыя, грамадзянская супольнасць, незалежныя СМІ, якія сочаць за кожным крокам чыноўнікаў. Гэта прававая дзяржава ў выглядзе вяршэнства закону, незалежнага суду. Але нічога гэтага ў Беларусі няма.

Калі пасля 24 гадоў упартай і непрымірамай барацьбы з карупцыяй аказваецца, што яна, наадварот, квітнее і ўзмацняецца, гэта азначае толькі адно: сама беларуская мадэль прадукуе карупцыйныя працэсы. Бо сістэма, у якой дзяржава (то бок чыноўнікі) кантралююць усе сферы грамадскага жыцця, а ў эканоміцы цалкам дамінуе дзяржукласнасць, з'яўляецца ідэальнай для карупцыі. Гэта спараджае празмерную зарэгуляванасць усіх сацыяльных працэсаў. Не парушаючы правілы і інструкцыі, працаваць вельмі цяжка (калі наогул магчыма). У выніку многія віды дзейнасці, якія ў свеце з'яўляюцца легальнымі, законнымі, у Беларусі криміналізаваныя...

Звернем увагу на маральны бок справы. Варта адзначыць, што ў савецкія часы беларуская наменклатура была самай сумленнай у

СССР. У тым сэнсе, што яна шчыра верыла ў афіцыйную ідэалогію і спрабавала добрасумленна рэалізаваць яе пастулаты ў рэспубліцы. Тут не было такой карупцыі, як у Сярэдняй Азіі, Закаўказзі, Маскве ці Краснадары. Гасці, якія прыежджалі сюды, са здзіўленнем казалі: у вас тут сапраўды існуе «савецкая ўлада». У пэўным сэнсе ў свядомасці партыйнай, дзяржаўнай, гаспадарчай наменклатуры прысутнічала місія служэння ці то народу, ці партыі, ці нейкай вялікай ідэі. У пацвярджэнне гэтай версіі сведчыць той факт, што беларуская кіроўная эліта ў пачатку 1990-х гадоў так і не наважылася хутка правесці наменклатурную прыватызацыю, хоць і мела такую магчымасць, бо ў яе была ўся ўлада. Хоць Лукашэнка любіў разважаць пра існаваўшую тады ўсеагульную, усёабдымную карупцыю, мафію, але насамрэч асноўныя эканамічныя рэсурсы захаваліся ў руках дзяржавы...

Адна справа — служыць краіне, і зусім іншая — служыць гаспадару. Матывацыя крыху іншая. Сітуацыя нагадвае тую, якая была ў апошні час існавання савецкай сістэмы. Чыноўнікі разважалі, што калі сістэма, якой служылі, развальваецца, то варта падумаць пра сябе. І тады ў СССР былыя партыйныя функцыянеры хутка канвертавалі ўладу ў багацце.

У 1990-я гады, пакуль рынкавыя адносіны былі неразвітыя, у Беларусі, у адрозненне ад Расіі і Украіны, не было сваіх алігархаў, існавала большая сацыяльная роўнасць. А за апошнія 10–15 гадоў вырас клас беларускіх мільянераў, якія сваім ладам жыцця спакушаюць чыноўнікаў. І тыя прывілеі, якія ім дае Лукашэнка (катэджы ў Драздах

і іншых наменклатурных пасёлках), чыноўнікаў ужо не задавальняюць. Яны пачынаюць думаць: а чым я горш за Чыжа ці Шакуціна?

Акрамя таго, паводзіны самога Лукашэнкі, які заклікае ўсіх да сціпласці і служэння дзяржаве, не з'яўляюцца добрым прыкладам. Задавальненне любога капрызав дзяржаўны кошт, ад 12 рэзідэнцый да правядзення штогадовага міжнароднага хакейнага турніру імя самога сябе, разбэшчвае чыноўнікаў больш, чым што іншае.

Як вядома, рыба гніе з галавы. Бо як толькі гаворка заходзіць пра карупцыю, адразу ўзнікае пытанне: за які кошт вышэйшыя чыноўнікі пабудавалі дарагія катэджы ў Драздах, Вясянцы і іншых падобных пасёлках?

Таму карупцыя і квітнее. Паводле маіх падлікаў, у Беларусі існуе цэлых 9 (дзеваць!) дзяржаўных органаў з правам аперацыйна-вышуковай дзейнасці. І не спраўляюцца.

Акрамя таго, барацьба з карупцыяй, якую пастаянна ажыццяўляе Лукашэнка, з'яўляецца сродкам кантролю над наменклатурай, дзеля ўтрымання яе на кароткім ланцужку. Ва ўмовах аўтарытарнага рэжыму сіла і аўтарытэт вярхоўнага кіраўніка ў чыноўніцкім асяродку ў значнай ступені вызначаецца ўзроўнем рэпрэсіўных акцый супраць кіруючай эліты... Таксама барацьба з карупцыяй з'яўляецца бяспройгрышнай тэмай для электарату ў любыя часы. Народ не любіць начальнікаў, і гатовы пляскаць у ладкі, калі іх б'юць. Схema «цар добры, баяры дрэнныя» працягвае працаваць.

Таму ў доўгай барацьбе Лукашэнкі з карупцыяй перамога мацнейшы. То бок, карупцыя.

**Валер Карбалевіч
“Новы час”**

УЛАДА І БАЦЬКІ

ВЛАСТИ ПРИДУМАЛИ ЦИНИЧНЫЙ СПОСОБ ДАВИТЬ НА РОДИТЕЛЕЙ

Это напоминает киднеппинг на государственном уровне. Или как иначе это назвать, если дети становятся заложниками, когда власть пытается разобраться с их родителями?

Еще недавно подобное касалось лишь избранных — особо ярких оппонентов режима. Помните, как в 2010 году власти шантажировали экс-кандидата в президенты Андрея Санникова и журналистку Ирину Халип судьбой их сына? Теперь мы сталкиваемся с новым видом государственного киднеппинга — социальным.

Сегодня на слуху история многолетней матери из Гомеля Антонины Шайнюк. Впав в немилость директора школы, Светлана рискует потерять самое дорогое, что у нее есть — своих

детей. Тяжелая жизненная ситуация вдовы, которая одна воспитывает четверых несовершеннолетних, послужила поводом для нападок. Женщине грозят отобрать детей, если она не погасит долги по квартплате и не переклеит обои в квартире. — Когда у меня стоит вопрос, накормить детей или переклеить обои, я выбираю, конечно, детей, — оправдывается Антонина.

А следующая история и вовсе удивительна. Гомельчанке, у которой в семье все хорошо, пригрозили постановкой на

учет только потому, что она не трудоустроена. Причем чиновники проявили невиданную расторопность, обратив внимание на мать, которая не работала на тот момент всего чуть более двух (!) недель.

«Несовершеннолетняя находится в неблагоприятных условиях, экстремальной жизненной ситуации», — приводят «Сильные новости» письмо, которое женщина получила из детского сада.

И это притом, что никаких иных нареканий по поводу воспитания ребенка нет, о чем также сказано в письме. Требование лишь гласит: «Вам необходимо срочно трудоустроиться».

Скажите, как это понимать?

Новый метод борьбы с тунеядцами? Не смогли заставить платить через налоги, тогда решили зайти через детей?

Расчет понятен: какой же родитель захочет рисковать судьбой своего чада. Они будут готовы пахать на самых низкооплачиваемых должностях (других государство зачастую просто не в состоянии предложить) или же помалкивать в разговорах с начальниками всех рангов, только бы не лишиться своего ребенка.

И неважно, что благодаря такой «заботе» государства, некоторые будут вынуждены просто выживать, оставив неофициальные подработки, на которые еще недавно кормилась вся семья.

Главное, что чиновники смогут отчитаться, что безработных в стране нет и все трудоустроены, как это требует высокое начальство.

Опять же отличный способ подрезать крылья тем, кто не дает спокойно спать властям, будоража их по разным поводам. Теперь самым активным возможно придется отвечать за то, что посуда не помыта, или предоставлять справки, с кем были дети, пока их родители защищали какую-нибудь культурную ценность от очередного чиновничьего беспредела?

Похоже, власти нащупали ту самую больную точку. И с особым цинизмом бьют по ней.

**Светлана Метелкина
“Салідарнасць”**

КАРУПЦЫЯ МІНЗДРАВА

КГБ ПРОВЕЛ НЕБЫВАЛЫЕ МАССОВЫЕ ЗАДЕРЖАНИЯ КОРРУМПИРОВАННЫХ ЧИНОВНИКОВ

Более десяти человек задержаны в рамках крупнейшей за всю историю независимой Беларуси антикоррупционной операции КГБ в отношении чиновников Минздрава. Под удар КГБ попал даже приближенный к президенту генерал, обеспечивавший «крышу».

Как ранее сообщал «Ежедневник», немногим более недели назад КГБ задержал директора РУП «Центр экспертиз и испытаний в здравоохранении» (ЦЭИЗ) Минздрава Александра Столярова. Это стало началом крупномасштабной операции против коррумпированных чиновников, которые на протяжении последних десяти лет в буквальном смысле высасывали все соки из системы здравоохранения страны. Речь идет о поставках в белорусские медучреждения оборудования не только по завышенным ценам, но и по явно мошенническим схемам, без соответствующих сертификатов либо с сертификатами, выданными ЦЭИЗ в рамках коррупционного сговора.

Как удалось выяснить «Ежедневнику» всю прошедшую неделю в КГБ активно свозились для допросов люди, так или иначе причастные к проведению тендеров по закупке медицинского оборудования, его

поставкам или сертификации. Кто-то после допроса возвращался домой, а кто-то отправлялся прямиком в Следственный изолятор КГБ. По предварительным данным, пока не подтвержденным официально, задержаны не менее 10 человек.

Сам Минздрав по этому поводу хранит гробовое молчание и не отвечает ни на какие вопросы. КГБ тоже не говорит, так как участь отдельных высокопоставленных фигур еще должен решить президент. Однако «Ежедневнику» удалось выяснить некоторые подробности скандала.

Больше всего человек было задержано в УП «Белмедтехника» Минздрава, через которое проходит основная масса всех тендеров по закупке медицинского оборудования. Однако из здесь ключевую роль опять же играла «Белмедтехника», которая тем или иным способом корректировала закупки. Но среди строителей пока никто не задержан, так как они сразу

же согласились на сотрудничество со следствием, не желая расплачиваться за чужие грехи.

По данным «Ежедневника», пока КГБ задержал пять человек в УП «Белмедтехника»: двух руководителей и трех начальников отделов, причастных к закупке оборудования. В том числе задержан и человек, которого в «Белмедтехнике» называли «серым кардиналом». Он пересидел не менее пяти директоров и именно через него решались все вопросы по закупке оборудования.

Задержан также еще один человек в РУП «Центр экспертиз и испытаний в здравоохранении». Он занимает должность начальника управления.

В сфере разработки оказалась и еще одна «коммерческая» структура Минздрава, которая числится производителем медоборудования и которая активно участвовала в поставках в белорусские медучреждения. Фокус заключался в том, что многое оборудование на самом деле не производилось там, а покупалась у зарубежных, порой не сертифицированных производителей и выдавалось за белорусское. При этом цены на такое «белорусское»

оборудование были серьезно завышены за счет того, что компании-конкуренты отсеивались при помощи нехитрой схемы еще до проведения тендера. Интересно, что эту структуру возглавляет родной брат одного очень влиятельного силовика генеральского чина, который пользуется, вернее пользовался, высоким доверием президента и не раз получал с его рук правительственные награды...

В поле зрения КГБ оказался и один из заместителей министра здравоохранения, который, по оперативным данным, стоит вверху всей «пищевой» цепочки.

Минздрав сейчас находится в шоке, как и весь рынок поставки медицинской техники в Беларусь. Эксперты называют как минимум еще десять человек как среди чиновников, так и среди бизнесменов, которые, судя по направлению оперативной разработки КГБ, должны быть в ближайшее время задержаны. Но это уже будут не ключевые фигуры, а лишь участники масштабных махинаций с поставками медицинского оборудования.

Георгий Дань
ej.by

БЕЛАРУСЬ – ЕС

СМОЖЕТ ЛИ БЕЛАРУСЬ ПРОБИТЬСЯ НА РЫНОК ЕВРОСОЮЗА?

На прошлой неделе президент Беларуси заявил, что главная задача для нашей страны в отношениях с Евросоюзом — обеспечить отечественным товарам беспрепятственный доступ на европейский рынок. Белорусские компании хотели бы увеличить там свое присутствие, но высокие входные пошлины в ЕС этому не способствуют.

Престижный экспорт

«Продажи кваса в ЕС являются приоритетом нашей экспортной политики. Рынок стран ЕС — очень емкий, там многие производители хотят продавать продукцию. Поэтому приходится прилагать серьезные усилия, чтобы утвердиться на европейском рынке», — подчеркнул в беседе с корреспондентом БелаПАН генеральный директор «Лидского пива» Аудриус Микшис.

Чтобы попасть на рынок ЕС, белорусским компаниям в некоторых случаях приходится получать специальное разрешение.

«На рынок стран ЕС наша компания поставляет молочную продукцию с 2013 года. Такое право у нас появилось в 2012-м, когда получили бессрочную экспортную лицензию от комитета ЕС по пищевой цепи и здоровью животных», — отметила в беседе с корреспондентом БелаПАН заместитель генерального директора компании «Савушкин продукт» Елена Бабкина.

Чтобы получить лицензию, компания прошла сертификацию и подтвердила соответствие европейским требованиям всех технологических процессов производства продукции.

«Ежегодно еврокомиссары приезжают на предприятия, чтобы удостовериться в том, что наше производство полностью соответствует европейским стандартам», — говорит Елена Бабкина.

По ее словам, в ЕС белорусскую молочную продукцию ценят за натуральность и вкусовые качества.

Условия доступа на рынок ЕС у белорусских производителей разные — в зависимости от вида продаваемой продукции. Например, для белорусских производителей напитков нет никаких проблем с доступом в страны Евросоюза.

«Мы не видим больших проблем с доступом на европейский рынок. Мы продаем квас в Литве, Польше, Германии и других странах ЕС. Что касается нашей продукции, то никаких особых барьеров на пути в Евросоюз мы не встречаем», — констатирует Аудриус Микшис.

А вот при экспорте в ЕС молочной продукции белорусским производителям приходится сталкиваться с высокими пошлинами.

«На наш взгляд, объем реализации белорусской «молочки» в странах Евросоюза может быть существенно больше, чем сейчас. Из-за высоких входных таможенных пошлин, которые действуют в ЕС, на данный момент мы можем поставлять в Евросоюз не весь ассортимент выпускаемой продукции. Было бы здорово, если бы открытость европейского рынка для белорусских товаров со временем повышалась», — подчеркивает Елена Бабкина.

Пересмотр монорыночной ориентации

Белорусские производители все активнее проявляют интерес к увеличению поставок в ЕС, поскольку условия реализации продукции на традиционных рынках изменились.

«Большинство наших частных производственных компаний в 2000-е

были ориентированы на российский и украинский рынки. В Москве, Питере и Киеве много мест, где продаются белорусские продукты, косметика и другие товары массового спроса. Успех белорусских производителей на соседних рынках был основан на формуле «почти европейское качество по почти китайской цене», — считает генеральный директор Бизнес-школы ИПМ Павел Данейко.

При этом ценовое преимущество белорусских экспортеров, по его словам, было обусловлено в том числе за счет высокой инфляции, которая наблюдалась в Беларуси последние десятилетия.

«В 1995-2005 годы среднегодовая инфляция составляла 40%. Это была своеобразная дотация экспортерам со стороны государства. В этих условиях многие белорусские экспортеры ориентировались на российский и украинский рынки, продажи там приносили наибольшую маржу», — вспоминает Павел Данейко.

В последние годы, констатирует он, в Беларуси восторжествовала жесткая денежно-кредитная политика, инфляция снизилась до однозначных величин, и былую дотацию от государства экспортеры перестали получать.

«Это заставило компании думать над пересмотром своих конкурентных преимуществ, оптимизировать затраты и выходить на новые рынки. Контактируя с собственниками частных компаний, мы понимаем, что сегодня география их экспорта стала шире — кто-то ушел в Евросоюз, а в одной из отраслей целая группа компаний вышла даже на рынок Ирана», — отмечает Павел Данейко.

По мнению экономистов, диверсификация экспорта важна не только для конкретных компаний, но и для страны в целом.

«Если посмотреть на страну в целом, то географическая концентрация белорусского экспорта остается высокой. Без учета нефтепродуктов на рынок ЕС приходится только около 20% белорусского экспорта, поэтому диверсификация экспортных поставок остается весьма актуальной задачей для Беларуси», — считает директор Исследовательского центра ИПМ Александр Чубрик.

При этом эксперты отмечают, что для решения этой задачи понадобятся в том числе и нестандартные шаги.

«Значительный объем импорта, который закупает ЕС, приходится на Китай. Именно китайская техника зачастую является главным конкурентом белорусского машиностроения на европейском рынке. Поэтому, возможно, нужно кооперироваться с китайскими компаниями, чтобы совместно продавать продукцию в ЕС» — считает заместитель председателя Белорусской научно-промышленной ассоциации Георгий Гриц.

По мнению экспертов, государство может повысить вероятность успешного выхода белорусских компаний на новые рынки. На государственном уровне, считает Дмитрий Дичковский, следует помогать компаниям становиться более конкурентоспособными, убирая протекционизм и субсидии.

«С экспортом все будет хорошо, если предприятия будут предметно этим заниматься, а именно формировать стратегию продвижения, привлекать талантливых менеджеров, создавать востребованный продукт. Основные барьеры на пути нашего экспорта в ЕС — в компетенциях и амбициях руководства наших компаний», — резюмировал Дмитрий Дичковский.

Дмитрий Заяц
«БЕЛАПАН»